

Sacramentsdag 2 juni 2024

De genade van onze heer Jezus Christus de liefde van God onze Vader en de gemeenschap van de heilige geest zij altijd met ons.

Welkom U allen vanmorgen. We vieren deze zondag Sacramentsdag. Vroeger werd sacramentsdag gevierd op de donderdag na Drievuldigsheids zondag. Toen een vrije donderdag gevierd als zondag, zoals nu nog met Hemelvaart.

De ouderen onder ons herinneren zich nog de plechtige sacramentsprocessies, de rijk versierde monstrans waarin het allerheiligste door de priester werd rondgedragen door de straten. We vierden de werkelijke tegenwoordigheid van Jezus onder de gedaante van brood en wijn, in het sacrament van de eucharistie.

We zeiden dat met het grootste gemak, maar wat betekent dat eigenlijk als we spreken over Zijn sacramentele tegenwoordigheid onder ons? Wij begonnen deze viering met het zingen van een lied dat ons vertelt over het geheim van Gods aanwezigheid in ons bestaan.

“Heer onze Heer, hoe zijt gij aanwezig, hoe onzichtbaar ons nabij. Gij zijt in alles diep verscholen, in al wat leeft en zich ontvouwt, maar in de mensen wilt gij wonen, met hart en ziel aan ons getrouwd”.

Dat Hij er is “onzichtbaar aanwezig” bij al ons doen en laten, in ons werk elke dag, bij alle hoogte en diepte punten in ons leven. Voor wie er oog en oor voor heeft kan het hele leven op aarde heilig genoemd worden: een groot wonder om dankbaar voor te zijn.

Daarom vieren we vandaag geen geïsoleerd sacrament dat alleen vereerd wordt binnen de muren van onze kerk. We vieren Gods geheim in, met ons en door ons.

De lezingen van vandaag vertellen ons over hoe God met zijn volk optrekt. Hoe Hij er bij was toen het joodse volk op uittocht uit Egypte ging naar het beloofde land en door de woestijn moest gaan. En hoe Hij zich later opnieuw in het leven van Jezus heeft laten zien.

Zijn tegenwoordig zijn, zijn actieve aanwezigheid op onze levensweg krijgt in beide lezingen gestalte in een verbond dat God met ons is aangegaan. We willen daar straks bij stilstaan.

Keren wij ons nu eerst tot God die ons nabij is en vragen wij vergeving en ontferming voor al die keren dat wij daar geen of te weinig oog en oor voor hadden en aan Hem voorbij leefden.

Overweging

Dankbaar en met een open hart voor elke dag in het leven staan is een levenskunst. Bij het opstaan, wanneer wij de gordijnen openen en

dankbaar de nieuwe dag in gaan, wanneer we met zorg een maaltijd verzorgen, in een ontmoeting, in een leuk appje dat we sturen of ontvangen, in al ons dagelijks doen en laten, bij vreugde en bij pijn en als we 's avonds weer de dag afsluiten en naar bed gaan.

Zo kan elke dag opnieuw sacrament van Gods ontmoeting worden. Deze gelovige kijk op het leven wordt ook onder woorden gebracht in sommige psalmen: denk maar aan psalm 139. "God gij peilt mijn hart, gij kent mij. Gij hebt mij geweven in de schoot van mijn moeder, ik wil U danken daarvoor" enz. Het hele bestaan, heel de schepping wordt als een dankbaar wonder ervaren.

Wij zijn deze levenswijze en veelal ook het gevoel hiervoor gaandeweg verloren geraakt in ons overhaastige, drukke en vaak zorgelijk bestaan. De realiteit van het dagelijks bestaan is voor veel mensen alles behalve een wonder: je zult maar met moeite de eindjes aan elkaar kunnen knopen, of wonen in een van de vele oorlogsgebieden zoals in Gaza of in Oekraïne. Je zult maar de ernstige gevolgen van de klimaatcrisis ondervinden of andere zorgelijke gebeurtenissen. Dat maakt de gelovige ervaring dat heel ons leven een geschenk van God is wel vaak heel moeilijk.

Dat is niet alleen nu zo, dat was ook al zo ten tijde van de uitocht van het joodse volk: alles moeten achterlaten en op de vlucht moeten gaan om zo uit de onderdrukking in Egypte weg te komen, de moeilijke doortocht van het volk in de woestijn. Het volk werd door de hardheid van hun dagelijks bestaan op velerlei manieren op de proef gesteld. Ze twijfelden er vaak over, zoals wij, of er ooit nog wel eens een tijd zou aanbreken dat dat anders zou worden.

We horen in de eerste lezing hoe God het volk in hun nood tegemoet wil komen. Hij gaat met hen een verbond aan, Hij sluit een overeenkomst, zouden wij zeggen.

Als jullie trouw zijn aan de regels, die ik jullie geef via Mozes, die bedoeld zijn voor jullie eigen bestwil, kan ik ook trouw zijn aan Jullie mijn volk.

Dit verbond, deze afspraak, wordt bezegeld met het bloed van een geofferd dier, terwijl Mozes het volk met bloed besprenkelt. Zo werden God en het volk bloedverwanten, bondgenoten.

In het nieuwe testament is op gelijke wijze sprake van een verbond. Om het oude verbond te herdenken en te hernieuwen nam Jezus brood en beker op die laatste zeer bewogen avond van zijn leven. Hij brak daarbij het brood. Brood was voor zijn leerlingen een duidelijk en herkenbaar teken: want zij wisten hoe Jezus zelf "levend brood" was voor allen die hunkerden naar nieuw leven.

Bij het gebroken brood zei hij daarom: Dit ben ik zelf, dit is mijn leven. Zo moeten jullie ook doen.

Hij nam daarna de beker gaf hem aan zijn leerlingen en zei: Dit is mijn bloed, het bloed van het nieuwe verbond, dit is mijn leven. Als je uit deze beker drinkt word je mijn bloedverwant en verbind je je ertoe te doen zoals ik heb gedaan.

Als wij vandaag zoals op iedere zondag zijn brood delen, gedoopt in de beker, verbinden wij ons aan de opdracht die Jezus in zijn leven heeft uitgedragen en heeft doorgegeven: de dorst te lessen van mensen die dorsten naar een menswaardig bestaan. Zo is en blijft Hij - zoals we zongen - genadig met ons bezig tot wij in Hem volkomen zijn.

Sacramentsdag vieren wij niet meer zozeer in plechtige processies ter verering van de tegenwoordigheid van Christus in de sacramentele hostie. Christus moet rondgedragen (meegedragen) worden in ons leven van elke dag, in onze duidelijke keuzes voor het goede, iedere dag opnieuw, in de politiek, in het onderwijs en opvoeding, in de zorg, kortom in de aandacht voor de ander.

Dat wij ook vanuit deze geloofsgemeenschap ertoe mogen blijven bijdrage aan de komst van een nieuwe wereld waar brood en recht en waardigheid en liefde is voor al wie en al wat leeft en ademhaalt.

Amen